

MAITE CRUZ

Martí Anson a La botiga de l'Anson, dins de l'antiga Balius a Poblenou

El Macba obre 'sucursal' a Poblenou amb 'La botiga de l'Anson'

Martí Anson, 'botiguer'

TERESA SESÉ
Barcelona

Martí Anson (Mataró, 1967) és un artista de múltiples registres i amb un extraordinari sentit per detectar històries, bones històries, que no es limita a explicar sinó que les viu en primera persona. Ha estat constructor de velers (rememorant Fitzcarraldo, en va fer un al claustre de Santa Mònica que després no podia treure per la porta), porter de futbol, pintor de parets, conductor de taxi, paleta, arquitecte... I des de fa unes quantes setmanes fa de botiguer a La botiga de l'Anson, una botiga de mobles de disseny i complements per a la llar que en realitat forma part de l'exposició *Espècies d'espais*, una de les millors propostes que ens haurà deixat aquest any el Macba, comissariada per Frederic Montornès.

La botiga de l'Anson acaba d'obrir les portes a l'antiga ferreteria Balius –tot un referent a la vida del barri del Poblenou, el passat industrial del qual emergeix sense

dissimular a la vista del públic– i, a l'interior, el que hi ha en realitat és la història de Joaquim Anson, pare de l'artista, que als anys seixanta i setanta, i de forma altruista, va idear una sèrie de mobles de disseny, moderns i senzills, i a preus assequibles... Còmodes, taules de dibuix, lleixes, butaques, sofàs... que construïa amb pi de Flandes massís, sense collar, adaptats

L'artista recupera els mobles dissenyats pel seu pare a Mataró en el marc del moviment cooperativista dels 60

sempre als espais i necessitats dels seus usuaris, i que, gràcies al boca-orella, es van acabar convertint en un autèntic fenomen a Mataró.

Joaquim Anson, que es guanyava la vida com a gerent de l'escola Sant Gregori de Barcelona i, amb arquitectes com Jordi Capell o Narcís Majó, estava fortament compromès amb els moviments

cooperativistes de l'època, va acabar obrint la seva pròpia botiga, Cau Bac, on a més dels seus mobles va introduir dissenys que només es podien trobar a Barcelona, com el llum de peu TMC de Milà, les setrillers de Marquina o el cendrer Copenhaguen d'André Ricard. "Però quan va perdre la relació personal amb els clients el projecte va deixar d'interessar-li i el va deixar", explica Martí Anson.

Ell mateix va crear l'any 2012 Joaquim and Son, una empresa per recuperar aquell mobiliari, i ara ha desenvolupat un sistema de producció industrial que n'abaratix el cost (hi ha l'opció de fer-los tu mateix) i converteix els plafons d'on surten les peces en bonics murals troquelats. A La botiga de l'Anson no hi ha res que estigui en venda, però la història és impagable, i s'hi poden trobar també llums de l'equip d'arquitectes MAIO, teles i coixins de Degenero (Fito Conesa i Pilar Cruz o dissenys gràfics de Ferran ElOtro. La botiga, al carrer Pallars, 173, està oberta els dilluns, dimecres i divendres, de 17 a 20 hores. Fins a mitjans de gener. ●

Una pedra palestina, metàfora de la limitada mobilitat de persones

ITZIAR ORTEGA ERRASTI
Barcelona

Reflexionar des de la pràctica i no des de la teoria. Aquest és el triomf que han aconseguit Matteo Guidi i Giuliana Racco, dos artistes residents a Barcelona que aprofitant el context actual de conflicte migratori van decidir plasmar en un projecte artístic la tensió entre el desig d'un artista i refugià a Palestina d'arribar a Europa per desenvolupar el seu talent i les restriccions a la seva petició.

The artist and the stone és el vívid reflex d'una travessia protagonitzada per l'esmentat artista, Ibrahim Jawabreh, i un bloc de pedra de vint-i-dues tones procedents d'Arroub (Cisjordània) amb un mateix destí, Barcelona. Tots dos són testimoni dels estrictes límits geopolítics que s'han d'afrontar per aconseguir la mobilitat en un territori fragmentat com el de Palestina. La decisió d'introduir aquesta pedra al projecte va sorgir per contrastar el procés de trasllat de Jawabreh, fet que ha permès constatar la possibilitat real de moviment de l'objecte, a diferència de la del subjecte, que es troba immers en uns límits burocràtics que no li han permès aconseguir el seu objectiu.

El motiu pel qual l'objecte és una pedra està en un treball previ, *In between camps*, mitjançant el qual Guidi i Racco pretenien seguir el rastre d'un antic aqüeducte que connectava Hebron amb l'antiga Jerusalem i que els va portar a una pedrera d'on van extreure aquest element tant arrelat a la terra. A més, Marwan Burini, portaveu

de l'Ambaixada de Palestina a Espanya, apunta que "la pedra s'utilitza com a arma de lluita, com a reacció a la repressió".

The artist and the stone, que acull la Fundació Suñol des d'avui fins al 23 de gener, no reflexiona sobre una cosa, sinó que és aquesta cosa, tal com afirma Herman Bashiron Mendolichio, comissari de l'exposició. La pedra va arribar al port de Barcelona el setembre passat, no sense abans superar algunes traves, entre elles la impossibilitat d'exportar pedres senceres des de Palestina, la in-

LUBERT TEXIDÓ

Racco i Guidi sobre un dels blocs

competència dels artistes de moure mercaderies, i l'excés pes de la pedra per descansar sobre un únic punt de l'espai públic, fet que va ser resolt amb la seva divisió en dotze blocs repartits entre la Fundació Suñol i el Pla de Palau i que Guidi metaforitzava amb la fragmentació de Palestina. Al museu es pot observar un vídeo del trasllat de la pedra projectat en una paret i que contrasta amb un enregistrament de Jawabreh, qui limitat pels quatre costats d'una televisió apareix corrent en el seu intent per travessar la pantalla. ●

CLUB SUBSCRIPTORS LA VANGUARDIA

BANC SABADELL
17è FESTIVAL
MIL-LENNI

www.festivalmillenni.com

Dirigit, organitzat i produït per:
CONCERTSTUDIO

Sabadell
17è festival
millenni

15%
Dte.

17è Festival Mil·lenni

15% de descompte en tots els concerts del festival Mil·lenni pels subscriptors

Venda d'entrades a través de www.festival-millenni.com

Encara no ets subscriptor? Truca al **93 183 26 26** Tenim una oferta per a tu
Més ofertes a www.suscriptoresdelavanguardia.com